

Bezinning 496: Uitdijende kringen 1

Lucas 6,12-19 = wekdagen 23° week dinsdag; 28 oktober HH. Simon en Judas ¹

Het Woord

Op een van die dagen trok Jezus zich terug op de berg om te bidden. De hele nacht bleef Hij tot God bidden. Toen de dag aanbrak, riep Hij de leerlingen bij zich en koos twaalf van hen uit, die Hij apostelen noemde: Simon, aan wie Hij de naam Petrus gaf, diens broer Andreas, Jakobus en Johannes, Filippus en Bartolomeus, Matteus en Tomas, Jakobus, de zoon van Alfeës, en Simon, die de Ijveraar genoemd wordt, Judas, de zoon van Jakobus, en Judas Iskariot, die een verrader werd.

Toen Hij met hen de berg was afgedaald, bleef Hij staan op een plaats waar het vlak was. Daar had een groot aantal van zijn leerlingen zich verzameld, evenals een menigte mensen uit heel Judea en Jeruzalem en uit de kuststreek van Tyrus en Sidon. Ze waren gekomen om naar Hem te luisteren en zich van hun ziekten te laten genezen; ook degenen die gekweld werden door onreine geesten werden genezen, en de hele menigte probeerde Hem aan te raken, want er ging een kracht van Hem uit die allen genas.

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Jezus gaat de berg op en bidt er de hele nacht. Hij aanbidt de Vader. Hoeveel keer heeft Jezus dat gedaan? We weten het niet, maar heel zeker vaak. Vanuit zijn traditie behoorde het gebed tot het dagelijks gebeuren. Maar Hij besteedt meer aandacht aan zijn verbondenheid met de Vader. Hij aanbidt Hem, een hele nacht. Juist nu, voordat Hij de twaalf als apostelen aanstelt. Het is een keuze met zeer grote gevolgen. Hij wil de wil van de Vader doen, ook met die keuze.

De twaalf uit de vele leerlingen vertegenwoordigen de twaalf stammen van Israël. Dit betekent dat Jezus' boodschap bedoeld is voor het hele volk. Geen exclusiviteit. Allen mogen het blijde nieuws vernemen en allen kunnen gered worden. Ze zijn 'apostelen', gezanten. Ze zullen in zijn naam optreden en spreken. En delen in heel zijn macht. Zij zullen de eerste pilaren van de kerkgemeenschap zijn. Binnen de groep van twaalf zullen drie de dichtste groep rond Jezus worden: Petrus, Jakobus en Johannes.

---

¹ Op het feest van deze twee apostelen leest men enkel de verzen 12-16, de eerste paragraaf.

Jezus daalt van de berg af naar de vlakte, net zoals Mozes van bij God op de berg Sinaï terug naar het volk gaat. Daar verbreden de kringen zich verder: drie – twaalf – een groep leerlingen – vele leerlingen – een menigte mensen uit heel Israël – mensen uit Tyrus en Sidon. Deze laatsten vertegenwoordigen de niet-joden. Universaliteit: elke mens mag en moet de blijde boodschap vernemen. Gezonden en zieken, mannen en vrouwen. Volwassenen en kinderen. Allen. En de zieken, ze genezen, enkel al door Hem aan te raken. Want van Jezus gaat een kracht uit. Gebed, verbondenheid met God straalt altijd uit naar anderen, ten goede.

Het Woord in mijn leven

Bid ik voordat ik een belangrijke beslissing neem? Aanbid ik God (soms?) Hoe doe ik dat? Zie ik mezelf als een gezondene van God? Tot welke kring rond Jezus behoor ik? Sluit ik alle mensen in mijn aandacht en liefde in?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
altijd bent U verbonden
met de Vader in de hemel.
U geeft Hem veel tijd:
overdag en 's nachts,
op de sabbat en andere dagen.
U neemt geen beslissing
zonder Hem en buiten zijn wil.
U hebt de twaalf uitgekozen
te midden van heel velen.
Om nog dichterbij U te staan.
Om voor anderen te doen
wat ze U zien doen.
Om aan anderen te zeggen,
wat ze U horen zeggen.
Geef dat Uw blijde boodschap
alle mensen bereikt, wereldwijd.
En toon wat mijn plaats is
in dat goddelijk gebeuren. Amen.

© Eric Haelvoet 2016